

S

Ukens iNGLE

Vamp: «Det rolige regnet» (Vitamin/Universal)

«Jeg vil være det rolige regn» er et dikt av Lars Saabye Christensen, skrevet i 1982. Vamp har tonesatt det og tilpasset teksten til sin egen dialekt, i dette tilfellet med Odin Staveland som vokalist. Han blir stadig bedre på det området, og resultatet er både intimt og vakkert. Albumet «La la la» kommer 20. oktober.

GEIR FLATØE

I KONSTANT UTVIKLING

Underholdende fra Norges fremste rapper.

Lars Vaular: «Loading...» og «Loading...2» (NMG-G Huset)

Mens folk flest har hatt sommerferie, har bergenserens Lars Vaular rundet av miniserien «Ekte mann», avsluttet Øya-festivalen, fylt hjembyens Bastionen i øsende regn og annonsert konsert i Oslo Spektrum – i tillegg til å gi ut to miksteiper. Fordelt på henholdsvis seks og fem spor får du hektiske banger, bosniske beats og refleksjoner fra voksenlivet. «Håret e tebake» var første slipp, i følge av en ekstremt lekker musikkvideo. «Loading beat 03» er mer lavmælt og ettertenksom og fryktelig fin. Med en lite oppklarende forklaring fra Gucci Mane på hva «the sauce» egentlig innebærer, fader låten over i deilige «Hot sauce». Bonus for referanse til Stavanger-stoltheten Midsummer Hot Sauce – en av verdens beste sauser i sitt slag. Frekke «Ctrl Alt Del» gjestes av Angelo Reira, King Skurk One og Moggger. Den følges av «Min feil», en remix av Nasriis superfine låt som kom tidligere i sommer. Over til «Loading...2», som smeller døren åpen til den klubbvennlige «Garasjen». «Gangbangin» løftes fram av vellykket sang (!) og digge «One Dance»-rytmer. Som tekstforfatter er det få andre som kan gå ham i nærheten, uavhengig av sjanger. Både i ordlyd og bilder leker han seg uanstrengt, eksponerer seg selv og observerer situasjoner på snedig vis. Men ikke alt framstår like inspirert, og særlig på «Loading...2» faller tekstene fort gjennom. Samlet er «Loading...1» den sterkeste og mest gjennomarbeidede av disse to utgivelsene. «Loading...2» er rent og rastløst overskudd. Hør bare på UK garage/grime-bangeren «Next level», ka e det neste no? Vil det dukke opp en miksteip til før denne anmeldelsen kommer på trykk? Hvem vet. Vaular balanserer kunstnerisk kredibilitet og gatesmart skamløshet. Han viser han på uforutsigbart og underholdende vis at han fremdeles er Norges fremste rapper.

Beste spor: «Next level», «Hot Sauce», «Loading Beat 03».

ANETTE BASSO

TA PÅ DEG DANSESKOENE

Homme er i humør til en svingom, på sitt eget vis.

Queens Of The Stone Age: «Villains» (Mata-dor/Playground)

Nå er vi kommet så langt at man må forklare at en platetittel som «Villains» ikke har noe å gjøre med «Trump or any of that shit» – for å sitere Joshua Homme. Han bare liker ordet. Dessuten har han laget en sang på 6 minutter og 10 sekunder som heter «Villains of circumstance» for å avslutte bandets sjuende studioalbum. Producent er Mark Ronson, en engelsk dj og musiker med svakhet for pop og føn. Det er derfor vanskelig å holde føttene i ro når en sang som «The way you used to do» kommer. Danserytmene sniker seg inn hos Queens Of The Stone Age, men det finnes også glimt av David Bowie. Let's dance, alle sammen. Homme har med seg gitarist Troy Van Leeuwen, bassist Michael Shuman, keyboardist Dean Fertita og trommis Jon Theodore, men ingen gjester. Forrige gang var det en haug av dem, inkludert Elton John og Dave Grohl. Bandet har hatt for vane å hente inn mye folk når platene skal lages, men denne gang klarer de seg altså selv. Samtidig skal ikke påvirkningen fra produsenten undervurderes. Homme anser Ronsons hitsingel «Uptown funk» som en retningslinje for platen. De svinger seg på dansegulvet, men for all del: Queens Of The Stone Age er fortsatt blant de tøffeste guttene i klassen. Bare hør hvordan de raser i vei på treminutteren «Head like a haunted house». Eller hvordan riffene på «The evil has landed» gjenspeiler tittelen. Seks av de ni kuttene passerer fem eller seks minutter, noe som gir dem tid til å endre seg. Nevnte «Villains of circumstance» går fra å være en noe treg affære til å folde seg ut i et refreng skapt av høyere makter. *Close your eyes and dream me home, Forever mine, I'll be forever yours*, synger Homme og høres ut som om han mener det.

Beste spor: «Feet don't fail me», «The way you used to do», «Villains of circumstance», «Domesticated animals».

GEIR FLATØE

LIVET PÅ DEN SVENSKE LANDSBYGDA

Etter en pause på ti år vender bassisten fra Traste Lindéns Kvintett tilbake.

Ulf Stureson: «Alfta förr och nu» (Adrian/Border)

Etter at Traste Lindéns Kvintett pakket sammen i 1995, solodebuterte Ulf Stureson med albumet «I overkligheten». Nye plater fulgte, men nå er det gått ti år siden den forrige. For anledningen har han tatt turen fra Stockholm og tilbake til sine barndomstrakter utenfor Alfta, en bortgjemt avkrok i sørlige Norrlands innland. Der sitter han og betrakter livet, minnes fortiden og planlegger fremtiden. Bandet har han hentet fra nabostedet Rengsjö, og det meste er spilt inn i en gammel, nedlagd fabrikk. Produksjonen tar han seg av selv, og det lyder så svensk som du kan får det. Bare hør «Gräs och syra», svensk pop-DNA fra a til å. Det lyder intimt og storslått på én gang, både store skoger og høy himmel. Sanger å putte i spilleren på neste biltur gjennom Sverige. Kanskje den burde gå til Hälsingland, kjent for Ulf Stureson og ostekake.

Beste spor: «Gräs och syra», «Mitt nya liv», «Fast jag vet att det är fel».

GEIR FLATØE

DET HUN ELLERS IKKE FÅR SEG TIL Å SI

Vinteren er på vei. Strengt tatt slipper den aldri helt taket på nordboerne.

Siv Jakobsen: «The Nordic mellow» (The Nordic Mellow/Border)

Etter å ha gitt ut ep-en «The linge-ring» for to år siden, er Siv Jakobsen klar med debutalbumet. Det er spilt inn i London med Matt Ingram som produsent. Han har tidligere jobbet med navn som Laura Marling, Florence + the Machine og The Staves. Ingen dårlig start for Siv, og hun har allerede skapt seg et navn i det store utland. Det har igjen ført til utallige spørsmål om hvordan hun vil beskrive musikken sin, og platetittelen er svaret: «The Nordic mellow». Melankoli er vi nordmenn gode på, og også å stenge ting inne. Platens ti kutt er Jakobsens måte å få det sagt det hun ellers tier med. Hun skriker det ikke ut, men forteller det stillferdig i intime sanger pakket inn av strykere og akustisk gitar. *I can feel you holding back, going red from all the lies and the words that you hide*, synger hun i «Like I used to» mens Andrew Davie fra London-duoen Bear's Den korer. En på alle måter flott plate.

Beste spor: «To leave you», «Like I used to».

GEIR FLATØE